

ПРОТОКОЛ

№ 198

гр. Пловдив, 13.10.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 2-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Надежда Л. Махмудиева
Христо В. Симитчиев

при участието на секретаря Анна Д. С.а

Сложи за разглеждане докладваното от Надежда Л. Махмудиева Въззивно гражданско дело № 20235000500437 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:26 часа се явиха:

Жалбоподател Главна дирекция “П.б. и з. на н.” при МВР- С., представлява се от **юрисконсулт С. К. С.**

Ответник Е. А. Б., редовно призована не се явява, представлява се от **адвокат С. К. Н.**, с пълномощно от днес.

СТАНОВИЩА ПО ХОДА НА ДЕЛОТО

Юрк. С.: Да се даде ход на делото.

Адв. Н.: Да се даде ход на делото.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Делото е образувано по въззивна жалба с вх.№23143/19.07.2023 г. от Главна дирекция “П.б. и з. на н.” при МВР- С., с ЕИК ..... и адрес гр. С., ул. “П.” №171 А против Решение № 947 от 04.07.2023 г., постановено по гр.дело №3130/2022г. по описа на Окръжен съд-Пловдив, в частта му, с която е осъдена Главна дирекция “П.б. и з. на н.” при МВР С., с БУЛСТАТ ..... и адрес- гр. С., ул. “П.” №171 А, да заплати на Е. А. Б., с ЕГН ***** и

адрес- гр. П., ул.“С.“ №12, ет.4, ап.12, сумата 10 897,24 /десет хиляди осемстотин деветдесет и седем лв. и двадесет и четири ст./лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди- болки и страдания вследствие на претърпяна от ищцата средна телесна повреда при трудова злополука, станала на 24.09.2020г., ведно със законната лихва върху присъденото обезщетение, считано от датата на увреждането- 24.09.2020г. до окончателното му изплащане, както и сумата 617,51 /шестстотин и седемнадесет лв. и петдесет и една ст./лв. - разноски за производството. В жалбата се поддържа, че първоинстанционното решение в обжалваната му част, е неправилно, като се излагат конкретни и подробни съображения в тази насока. Посочва се, че не е спорно, че г-жа Б. съгласно заповед с рег. № 1983з503 от 10.09.2020 г. на директора на ГДПБЗН - МВР и заповед с рег. № 1047з-605 от 16.09.2020 г. на директора на РДПБЗН - П. е била командирована с представителния отбор на ГДПБЗН - МВР, за участие на Републиканско първенство по спортно, приложно ориентиране и крос за служители на МВР. Командиrowането е във връзка с получено писмо с рег. № 101480-81/20.08.2020 г. от С.А., което е организатор на събитието. По време на командировката на 24.09.2020 г., г-жа Б., стъпила на неравност при движение по трасето, като усетила силна болка в лявото коляно. Не е спорно, че е ищцата е претърпяла телесна повреда, която е определена по надлежния ред с акт на ЦЕЛК като средна телесна повреда, а станалата злополука е призната за трудова по чл.55, 1 ал.1 КСО. Излагат се съображения, че съгласно разпоредбата на чл. 238, ал. 1 от ЗМВР, на служителите в МВР, претърпели телесна повреда при или по повод изпълнение на служебните си задължения, се изплаща обезщетение в размер 10 месечни възнаграждения при тежка телесна повреда и 6 месечни възнаграждения при средна телесна повреда. В конкретния случай, съгласно заповед с № 1983к-561 от 16.04.2021 г. на директора на ГДПБЗН – МВР, на основание чл. 238, ал. 1 и ал. 5, чл. 239, ал. 2 от ЗМВР, е определено на г-жа Б. да бъде изплатено дължащото и се обезщетение в размер на 6 месечни възнаграждения. Съгласно справка рег. № 1047р-1503 от 28.04.2021 г., на ищцата са изплатени полагащите и се по закон суми в размер на 8943.36 лв. Посочва се, че ищцата е получила и обезщетение от „Ж.И.“ АД, с който е застрахован личният състав на министерството и курсантите редовно обучение в Академията на МВР. В жалбата се поддържа, че съгласно разпоредбата на чл. 52 ЗЗД, размерът на обезщетенията за

неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Посочва се, че според Постановление № 4 от 23.XII.1968 г., Пленум на ВС понятието „справедливост“ по смисъла на чл. 52 ЗЗД обаче не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинените морални страдания, осакатявания, загрозявания и др. От значение са и редица други обстоятелства, които съдът е длъжен да обсъди и въз основа на оценката им да заключи какъв размер обезщетение по справедливост да присъди за неимуществени вреди. В тази връзка, жалбоподателят счита, че при постановяване на първоинстанционното съдебно решение, съдът не е отчел всички факти и обстоятелства от значение за правилното решаване на спора, не е взел предвид направените от нас възражения, както и всички обективни обстоятелства по чл. 52 от ЗЗД. Според жалбоподателя, от мотивите на обжалваното решение е видно, че съдебният състав възприема тезата, че обективната отговорност по ЗМВР относно обезщетенията за понесените по служба телесни увреди не може да е нормативно лимитирана, тъй като това създава по-неблагоприятно правно положение за служителите по ЗМВР, като няма пречка пострадалото лице да заяви претенция, надхвърляща определените в закона размери, като в този случай „над тези размери“ е необходимо вредата да бъде доказана от пострадалия по съответния ред. В този смисъл са и възраженията на жалбоподателя по постановеното решение. Посочва се, че в хода на производството са събрани достатъчно доказателства, които несъмнено опровергават основателността на исковата претенция, както и изложените в тази 2 връзка твърдения за претърпени болки и страдания, тяхната продължителност, интензитет и т.н. Счита се, че именно тези обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението, не са взети под внимание и исковата претенция над този размер следва да бъде доказана по определен ред. Посочва се, че видът на увреждането и неговият характер е ясен - налице е травматично увреждане изразяващо се с разкъсване на задния рог на медиалния мениск на лявата колянна става, което е довело до

затруднение в движенията за определен период от време. В тази връзка, се повдига въпросът справедливо ли е полученото от ищцата обезщетение по чл. 238, ал. 1 от ЗМВР и доказана ли е вредата над тези размери. Според жалбоподателят, изплатеното обезщетение е справедливо и покрива претърпените от същата неимуществени вреди. Това становище, според жалбоподателят, е подкрепено от фактите, които сочат, че всъщност ищцата не е търпяла болки и страдания за така описания дълъг период от време (вкл. и до днес), а напротив, тя е се е възстановила за кратък период от време и само 4 месеца след като се е върнала на работа е взела отново участие в състезание организирано от Сдружение „С.А.“, където отново по регламент е следвало да представи медицински документ удостоверяващ нейното здравословно състояние, което е сторено, тъй като е допусната до участие и е класирана на призово място в проведеното състезание. Посочва се, че увреждането е получено в резултат на участие на ищцата в „Републиканско първенство по спортно, приложно ориентиране и крос за служители на МВР“, организирано от Сдружение „С.А.“. В същото спортно състезание, на което ищцата е твърди, че е получила въпросната травма, същата е класирана в три от проведени три дисциплини, като е постигнала резултати, които не съответстват на такива, които може да постигне човек с подобна травма или контузен човек. В съдебното си решение, първоинстанционния съд не е коментирал именно тези ясни факти, потвърдени от получените и изискани от Сдружение „С.А.“, доказателства. Според жалбоподателят, това поведение на служителката не кореспондира с поведение на болен човек. В този смисъл, счита, че се опровергават твърденията ѝ за силни болки, непозволяващи движение и възможност за придвижване. На второ място, се посочва, че от Сдружение „С.А.“ е изискана цялата медицинска документация и регламент на състезанието, както и информация за това, дали ищцата е вземала участие в други състезания след травмата. По направено искане за представяне на справка/информация за това участвала ли е и участва ли ищцата Е. А. Б. - инспектор V та степен в група ДПК и ПД на Първа Районна служба „П.б. и з. на н.“ - П. към РДПБЗН - П. ЕГН ***** в спортни състезания за служители на МВР, след датата на претърпяната от нея трудовата злополука - 24.09.2020 г. и по конкретно в Републиканско първенство по тенис на маса за служители на МВР 26.04. - 29.04.2021 г. – Панагюрище, е получен отговор, че документи като заявка за участие, удостоверение за предсъстезателен

медицински преглед не се съхраняват, а Б. е взела участие във въпросното 3 състезание и е класирана с оглед представянето. Това, според жалбоподателя, само по себе си, доказва, че г-жа Б. е била в здравословно състояние, което е позволявало да вземе участие във въпросното състезание само 4 месеца след връщането си на работа, тъй като последният представен по делото болничен лист е до 26.12.2020 г., а въпросното състезание е проведено в периода 26.04. - 29.04.2021 г. Това означава, че ищцата се е възстановила и е достигнала такава степен на оздравяване, че да заеме почетно трето място във въпросното състезание. Счита се, че това поведение не съответства на човек, който изпитва болки и страдания, човек който трудно преживява претърпяното. В тази връзка, според жалбоподателя, продължителността на така изживяното е била кратка и се простира до момента, в който ищцата е взела отново решение да участва в състезание, организирано от Сдружение „С.А.“. В жалбата се поддържа, че съдебното решение не кореспондира с изводите, направени в Съдебномедицинската експертиза. Според заключението: „От извършения клиничен преглед на Е. А. Б. на 04.03.2023 г. в спешен кабинет установих, че лицето е напълно възстановено, с изключение на оплаквания от болките в ляво коляно при по продължително натоварване и промяна на времето.... Придвижва се с нормална походка, без отклонения.“ Според жалбоподателя, така даденото заключение опровергава твърденията на ищцата, изложени в исковата молба, за силни усещания за болка продължаващи и към настоящия момент. В исковата молба били изложени и съображения за нарушение на Закона за здравословни и безопасни условия на труд от страна на работодателя, липса на мерки за предотвратяване или ограничаване на увреждането, че липсвал инструктаж за съответните рискове към деня на злополуката 24.09.2020 г., което следвало да ангажира отговорността на работодателя за претърпените от ищцата неимуществени вреди - първоначален шок, стрес и страдания, както и продължилите ежедневни страдания. Според жалбоподателя, всички тези отговорности са възложени на организатора на съответното събитие в настоящия случай Сдружение „С.А.“. Това е разписано и в приложените по делото вътрешни правила утвърдени от министъра на вътрешните работи (чл. 15 и чл. 22 от същите). Ето защо, счита и това твърдение на ищцата остана недоказано. Поддържа, че в случай, че ищцата има претенция за тази отговорност, то следва да я предяви срещу Сдружение „С.А.“, което е самостоятелно

юридическо лице, носещо своите права и задължения. В жалбата се посочва, че представеното по делото медицинско досие на ищцата от Медицински институт на МВР доказва, че от проведените задължителни медицински прегледи не са констатирани никакви трайни увреждания/последиви от настъпилата трудова злополука, отразили се на здравето на служителката. По делото били разпитани и двама свидетели, като техните показания отново не разкриват извънредни обстоятелства по отношения на преживяното от ищцата, защото се описват житейски преживявания, изпитвани от всеки човек с подобна травма и претърпял подобна интервенция. Тези обстоятелства се потвърждавали отново от заключението на вещното лице, което не е констатирало да са налице никакви особени обстоятелства или усложнения по време на лечението. В тази връзка и с оглед на гореизложеното, се иска въззивният съд да вземе под внимание всички обстоятелства, които според жалбоподателя не доказват, че ищцата е понесла неимуществени вреди, изразяващи се в така описаните в иска и оценени от първоинстанционния съд размери, като се приеме, че работодателят е сторил необходимото и е възмездил справедливо претърпените вреди на служителката, като е изплатил съответстващото и се обезщетение за понесените неимуществени вреди. Ето защо, се иска да се отмени първоинстанционното решение в обжалваната част, като бъдат отхвърлени изцяло предявените от ищцата искове.

В законния срок, от въззиваемата страна Е. А. Б. не е подаден отговор на жалбата.

Юрк. С.: Поддържам жалбата. Нямам доказателствени искания.

Представям списък с разноските, вкл. и за претендираното юрисконсултско възнаграждение.

Адв. Н.: Жалбата я считам за неоснователна и я оспорвам. Нямам доказателствени искания.

Представям списък на разноските, които претендирам ведно с пълномощно и договор за правна защита и съдействие.

Юрк. С.: Правя възражение за прекомерност.

С оглед липса на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход

по същество и затова,

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Юрк. С.: Уважаеми апелативни съдии, моля да постановите решение, с което да отмените първоинстанционното решение в обжалваната част. Първоинстанционният съд не е взел под внимание всички събрани доказателства. Вредите следва да бъдат определени по справедливост в размер, установен в съдебната практика.

Моля за възможност за представяне на писмени бележки.

Съдът определя седмичен срок на жалбоподателя за представяне на писмени бележки.

Адв. Н.: Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите първоинстанционното решение в законна сила. Съдът се е съобразил с всички факти и обстоятелства по делото, затова моля да го потвърдите и присъдите разноските по представения списък.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение до 13.11.2023 г.

Протоколът изготвен в с.з.

Заседанието се закри в 10,31 часа.

Председател: _____

Секретар: _____